

Jiří Kobza: Znovu politika na vysokých školách?

 prvnizpravy.cz/zpravy/politika/jiri-kobza-znovu-politika-na-vysokych-skolach

Ukázku „opravdového demokratického smýšlení“ předvedla v těchto dnech senátorka za ODS Miroslava Němcová. Reagovala tak na skutečnosti, že na Univerzitu J.E.Purkyně v Ústí nad Labem se hlásí zhruba 300 zájemců o studium, kteří pocházejí z Ruska.

Jiří Kobza, poslanec (SPD)

1. srpna 2022 - 03:20

Němcová doslova řekla: „Nemají tu co dělat“. To je pozoruhodný a s realitou a zdravým rozumem se značně míjející postoj, vyzrazující na Němcovou, že (opět) vůbec netuší, o čem mluví, píše Jiří Kobza v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Předně – na ústeckou univerzitu se stovky Rusů hlásí každoročně. A nejen tam. Velká řada veřejných i soukromých vysokých škol u nás přijímá ke studiu ruské uchazeče, a to nejméně ze dvou důvodů. Předně se velmi často jedná o talentované a disponované mladé lidi, jakousi elitu ruského studentstva, která chce studovat na kvalitních českých školách. To bychom měli považovat za čest, a ne vykřikovat v podstatě rasistická a národnostně diskriminující hesla. Mimochodem, mluvil jsem s řadou vysokoškolských pedagogů a ti mi v podstatě jednohlasně potvrdili, že studenti z východu (nejen Ruska, ale i dalších postsovětských republik – od Běloruska po Kazachstán) jsou vysoce motivovaní, často zvládají český jazyk na vyšší úrovni než lecjaký původní mluvčí a jejich studijní výsledky jsou zpravidla nadstandardní. Důvod je zřejmý: tito studenti se buď chtějí po studiu vrátit domů a disponovat přitom prestižním diplomem „ze Západu“ (provázeným kvalitním vzděláním a kvalifikací), nebo naopak chtějí – třeba po ukončení bakalářského stupně – pokračovat na další škole dál na západ – od Barcelony po Bolognu či Paříž. Je to tedy spíše důkaz jejich zájmu o integraci do evropských souvislostí, než co jiného.

Pro leckterou soukromou vysokou školu znamená studium mladých lidí z jiných zemí navíc zajímavý finanční přínos. A nejen soukromou, i veřejné vysoké školy vybírají od zahraničních studentů (a je jedno, zda z Ruska, z Ukrajiny či třeba Senegalu) jakýsi ekvivalent školného – studijní poplatky v nemalé výši.

Přitom Němcová v záchvatu ideologického fanatismu přehlíží přesvědčivou řeč čísel. Prorektorka pro studium ústecké univerzity Alena Chvátalová zveřejnila tuto statistiku: **„V roce 2021 si na některou z fakult podalo přihlášku 198 uchazečů z Ruska, 11 z Běloruska a 90 z Ukrajiny. Letos si přihlášku ke studiu podalo 319 studentů z Ruska a 36 z Běloruska. Zvýšil se i počet uchazečů z Ukrajiny na 144.“** Z toho jasně plyne, že nárůst zájmu je plošný bez ohledu na to, ze které strany Donbasu přichází. Z těchto cca pěti set studentů si jen zhruba třicet studentů podalo přihlášku na bakalářský obor aplikovaná informatika.

Toho se chytají samozvaní mravokárci. Argumentují tím, že sankce Evropské unie vůči Rusku členskými státy zakazují poskytování technické pomoci, a tedy i vzdělávání ruských a běloruských studentů ve strategických oborech. Mezi ty patří například nanotechnologie, letectví, jaderné technologie a právě také informatika. I na to má paní prorektorka jasnou a přímou odpověď, jíž jakékoli bezpečnostní riziko odmítá. **„Podle materiálu od ministerstva školství je bezpečnostní riziko relevantní až od magisterského stupně studia. My evidujeme pouze uchazeče o bakalářské studium,“** říká.

Přesto senátorka Němcová hromuje o sto šest: **„Zatímco Rusko útočí raketami na ukrajinské univerzity, roste zájem Rusů o studium na českých vysokých školách... Dokud Rusko nezastaví válku a nezaplatí škody, nemají tu co dělat. Řeči o kolektivní vině neberu. Rusko označilo ČR za nepřítel, snad jsme nezapomněli,“** vzkázala na sociální síti. **Tato vyjádření stojí za pozastavení. Předně existuje zásadní rozdíl mezi označením nějaké země za „nepřátelskou“ a „nikoli přátelskou“.** Česko je z ruského pohledu v té druhé kategorii (vedle USA, Kanady, Velké Británie, všech zemí EU, ale i Japonska, Austrálie, Singapuru, Jižní Koreje a dalších). Česko se do této kategorie dostalo po masovém vyhoštění mnoha ruských diplomatů na základě dodnes nevysvětlené kauzy Vrbětice. Šlo tedy o ruskou reakci na českou akci. Dodnes neproběhl žádný soud, který by jasně prokázal vinu a vyslovil rozsudek ve věci Vrbětice. Naše orgány však rozhodly bezprostředně a nekompromisně. Ukázaly tím, že u nás nevládne právo a spravedlnost, reprezentované nezávislou justicí, nýbrž zpravodajské služby sloužící mocenským zájmům právě vládnoucí garnitury.

Mimochodem rozdíl mezi „nepřátelskou“ a „nikoli přátelskou“ zemí je podstatný. „Nepřátelská země“ je taková, s níž může nastat otevřený konflikt, kdežto „nikoli přátelská země“ má dočasně omezené některé spíše technické podmínky (např. na její ambasádě v Rusku nesmějí pracovat ruští zaměstnanci). Pokud se v této problematice Němcová neorientuje, ať mluví o něčem jiném. Třeba jak se ve Žďáru nad Sázavou prodávají knížky.

Mimochodem, připomeňme (nejen) senátorce Němcové historickou paměť. Zejména Masarykovu pomoc ruské emigraci v 20. letech minulého století, kdy v ČR bylo zřízeno několik vysokých škol speciálně pro ruskou emigraci a o Praze se mluvilo jako o Ruské Sorbonně. Masarykův a Benešův plán byl umožnit mladým Rusům vzdělání, aby až se (po porážce bolševiků) vrátí domů, vytvořili skupinu ruských elit, která bude k naší mladé republice přátelsky zavázána. Bolševici neprohráli a tak řada z emigrantů buď zůstala zde (a mnozí se následně stali oběťmi Jaltské dohody), anebo se následně přesunuli dál na západ, především do Francie. Nezapomínejme na lepší stránky naší historie, máme-li možnost být na ně hrdí.

To nejhorší ovšem nakonec. Podobnými politickými výkřiky, jaké předvedla senátorka Němcová, ukazujeme, že jsme ochotni za politický zájem prodat všechny hodnoty, které byly až donedávna považovány za svaté. Jednou z nejvyšších hodnot jsou akademické svobody. Demokratická a svobodná země se mj. pozná podle toho, jak se chová ke svým univerzitám, zda respektuje jejich naprostou apolitičnost a samostatnost rozhodování. Němcová tu zakládá staronovou tradici, kdy chce, aby na vysokých školách vládl politický názor, a nikoli vzdělání a věda. To pamatujeme z dob komunismu. Jestliže po něčem takovém volá politička, která navíc o sobě tvrdí, že je pravicová, pak je něco špatně. Hádejte co, můžete jednou.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)